

(ΑΠ. ΠΑΥΛΟΣ) ΣΤΗΚΕΤΕ ΚΑΙ ΚΡΑΤΕΙΤΕ ΤΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ Θ' ΘΕΟΣ/ΝΙΚΕΙΣ
(ΚΕΦ. Β' 15)



ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 495

ΕΤΟΣ ΚΑ'

15 ΙΟΥΝΙΟΥ 1966 (Π.Ο.Η.)

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΤΗΛ. 628.280 ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 ΑΘΗΝΑΙ Τ. 147

Οί "Άγιοι" Απόστολοι καὶ ἡ Ἐποχή μας

Παρήλθον περίπου εἴκοσι αἰῶνες ἀπὸ τῆς χρυσῆς ἐποχῆς ἐκείνης, καθ' ἣν ἔζησαν ἐπὶ γῆς καὶ ἔδρασαν ὑπερανθρώπως οἱ "Άγιοι" τοῦ Χριστοῦ "Απόστολοι, ἐκδαπανήσαντες ἑαυτοὺς εἰς τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ καὶ θυσιάσαντες τὰ πάντα εἰς τὸν βωμὸν τῆς ἀγάπης Ἐκείνου.

Ὑπῆρξαν ἀληθῶς αἰθεροβάμονες ἄνδρες, μεζήλον οὐράνιον καὶ ἡφαιστειῶδη ὑπὲρ τῆς ἐξαπλώσεως τῶν Εὐαγγελικῶν ἀληθειῶν καὶ τῆς προσελύσεως πάντων τῶν ἀνθρώπων εἰς τὸν Χριστόν.

Πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ὑψίστου τούτου ἰδεώδους δὲν ἐφείσθησαν μόθων καὶ θυσιῶν, κινδύνων καὶ ταλαιπωριῶν, περιπετειῶν καὶ κακουχιῶν προκειμένου νὰ προσαγάγῃσι πληθὺν σωζομένων τῷ Χριστῷ καὶ νὰ «*παραστήσωσι πάντα ἄνθρωπον τέλειον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ*», κατὰ Παῦλον.

Ὁ Ἰσχυρότερος συγγραφικὸς κάλαμος καὶ ἡ πλεον εὐγλωττος γλῶσσα οὐδὲ νὰ σκιαγραφήσωσι δύνανται τὰ ὅσα καὶ οἷα οἱ "Απόστολοι" τοῦ Χριστοῦ ἔπαθον ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος Ἐκείνου καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων.

Τὰ διὰ τὸν Χριστὸν παθήματα ἐθεώρουν χαράν, καθ' ὅσον ἐκ τῶν παθημάτων τούτων διησθάνοντο, ὅτι ἐξηρτᾶτο ἡ ἐν Χριστῷ λύτρωσις τῶν αἰχμαλώτων εἰς τὴν δουλείαν τοῦ διαβόλου.

Ἐὰν ἠδύναντο ἡ ὑπὴρχέ τι ἀνώτερον τῆς ζωῆς των, ἵνα προσφέρῃσι τοῦτο εἰς τὸν Χριστόν, θὰ τὸ προσέφερον ἀσμένως, ἀφοῦ τὰ πάντα σκύβαλα ἐλογίζοντο πρὸ τῆς ἀγάπης Ἐκείνου. «*Ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγέ με*» ἀπετέλει σύνθημα, κίνητρον, δύναμιν ἐνεργὸν καὶ προωθητικὴν, βίωμα καὶ πραγματικότητα εἰς τὴν ζωὴν των, διότι οὐδὲν ἕτερον ἀπησχόλει τούτους ἢ ἡ δόξα καὶ ὁ θρίαμβος τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας, ἡ διάδοσις, ἡ κατίσχυσις καὶ ἐπιβολὴ τοῦ Εὐαγγε-

λίου τῆς χάριτος καὶ ἡ προσοικείωσις παντὸς ἀνθρώπου εἰς τὸν Χριστόν.

Ἡ ἀφιέρωσις των καὶ ἡ προσφορά τοῦ ἑαυτοῦ των εἰς τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ ὑπῆρξεν ὀλοπρόθυμος, πλήρης, ὀλοκληρωτικὴ, ἀποφασιστικὴ, ἀλλὰ καὶ μοναδικὴ εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ Χριστιανισμοῦ.

Διὰ τὸν ἑαυτὸν των, τὸ ἐγὼ των, διέθεσαν μόνον τὴν προσπάθειαν τῆς διατηρήσεως τῆς σωματικῆς των ὑποστάσεως πρὸς ἐξυπηρέτησιν καὶ πάλιν τῶν σχεδίων τοῦ Θεοῦ. Καὶ διετηροῦντο εἰς τὴν ζωὴν καὶ ἔζων περισσότερον ἐκ τῆς ἐπενεργείας τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ ἐπ' αὐτῶν ἢ ἐκ τῆς φροντίδος περὶ ἑαυτῶν.

Τὰ ἔσα ἐκτίθενται ἀποτελοῦσι ἀμυδρὰν σκιαγραφίαν τοῦ υπερβάλλοντος, ἀπεριγράφτου, ἀπροσπελάστου καὶ διαπύρου ζήλου τῶν "Αγίων" "Αποστόλων, οἵτινες ἀνήκουσι εἰς τὸ πάνθεον τῶν "Αγίων καὶ Ἡρώων καὶ τῶν φυσιογνωμιῶν ἐκείνων, τῶν μὴ δυναμένων νὰ ἐπαινεθῶσι ἀξίως τῶν ὅσων ἔπραξαν ὑπὲρ τῆς ἀγάπης τῶν ἄλλων ὑπὸ ἀνθρωπίνων στομάτων.

Ἴδου πῶς ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος εἰς λόγον του ἐγκωμιαστικὸν εἰς τοὺς "Αγ. "Αποστόλους ἐπαινεῖ καὶ ἐγκωμιάζει τούτους :

»Τὶ γὰρ Πέτρον μεῖζον ; Τὶ δὲ Παύλου ἴσον ; οἷσινες τῷ ἔργῳ καὶ τῷ λόγῳ , πᾶσαν τὴν ἐν οὐρανοῖς , καὶ ἐπὶ γῆς κτίσιν ἐνίκησαν· οἱ τῷ πηλῷ τοῦ σώματος συμπεπλεγμένοι , καὶ ἀμείνου ; Ἀγγέλων εὐρεθέντες· τί γὰρ ἐροῦμεν πρὸς τοὺς διδασκάλους τῆς ἄνω καὶ τῆς κάτω κτίσεως ; οὐχ εὐρίσκω γὰρ λόγον ἀξίον ἐγκωμιάσαι , τοὺς ἐγκωμιάσαντας τὸ γένος ἡμῶν· τοὺς γῆν ἅπασαν καὶ θάλασσαν περιελθόντας καὶ τὰς εἰζας τῶν ἁμαρτημάτων ἀνασπᾶσαντας καὶ τὰ σπέρματα τῆς εὐσεβείας καταβαλόντας ἐν ταῖς

καρδίαις τῶν ἀπειθουσίντων ἀνθρώπων. Πέτρος ὁ καθηγηγῆς τῶν Ἀποστόλων. Παῦλος, ὅλος ὁ γνώστης τῆς οἰκονομίας τῶν ἄνω Δυνάμεων. Πέτρος, τῶν ἀγνωμόνων Ἰουδαίων ὁ χαλινός. Παῦλος, τῶν ἐθνῶν ἡ παράκλησις. ἄλλαχού δὲ «ὦ μακαρία δύαξ, ἡ τὰς ψυχὰς πιστευθεῖσα ὅλου τοῦ κόσμου. Πέτρος, ἡ ἀρχὴ τῆς ὀρθοδόξιας ὁ μέγας τῆς Ἐκκλησίας ἱεροφάντης, ὁ ἀναγκαῖος σύμβουλος τῶν χριστιανῶν, τὸ κειμήλιον τῶν ἄνω Δυνάμεων, ὁ τετιμημένος ὑπὸ τοῦ Δεσπότης ἀνθρώπου. Παῦλος, ὁ μέγας τῆς ἀληθείας κήρυξ· τὸ καύχημα τῆς οἰκουμένης· ὁ ἐν οὐρανοῖς ἀνθρώπος, καὶ ὁ ἐπὶ γῆς Ἄγγελος· ἡ δόξα τῆς Ἐκκλησίας· ὁ ἐν ὕψηλοις πετώμενος ἅγιος· ἡ λύρα τοῦ Πνεύματος· ἡ χελιδὼν· ὁ τέτυκτ' τὸ ὄργανον τὸ δεσποτικόν· ὁ γρηγόρης τοῦ Χριστοῦ ὑπηρέτης. Παῦλος καὶ Πέτρος, οἱ ζευκτοὶ βόες τῆς Ἐκκλησίας, οἱ καλὴν πραγματείαν τῇ οἰκουμένῃ παραγαγόντες· οἱ τὸν Σιανρόν ἐν τοῖς ὤμοις ἀντὶ ζυγοῦ ἄραντες, ἀντὶ δὲ τῶν ζευγλῶν, τὰς τῶν γραφῶν διαθήκας· ἀντὶ δὲ γόμου τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος. Παῦλος καὶ Πέτρος, οἱ τὴν Ἐκκλησίαν καθ' ἡμέραν παιδεύοντες· τὰ ταμεῖα τὰ Δεσποτικά· τὰ πανδοχεῖα τῆς οἰκουμένης· τὰ δοχεῖα τοῦ Πνεύματος· τῆς ἁγίας Τριάδος τὰ ἐρμηνευτήρια, τῆς οἰκονομίας τοῦ Θεοῦ Λόγου οἱ ὑφηγηταί.

Πέτρος, ὁ ἐμὸς ἔρως. Παῦλος τὸ σκεῦος τῆς ἐκλογῆς, ἡ ἐμὴ βακτηρία. Πέτρος, ὁ ναὸς τοῦ Θεοῦ. Παῦλος, τὸ στόμα τοῦ Χριστοῦ· ἡ λύρα τοῦ Πνεύματος· ὁ τρίπηχυς, καὶ τῶν οὐρανῶν ἀπτόμενος· ὁ ἐν τόπῳ περιγραφόμενος, καὶ τὸν κόσμον ἅπαντα τῷ Δεσπότη περιγράφων· ὁ ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ καὶ κύκλῳ, μέχρι τοῦ Ἰλλυρικοῦ πεπληρωκὴς τὸ Εὐαγγέλιον· ὁ δευδρόμος δρομεὺς· ὁ χάριτος Θεοῦ πεπληρωμένος· ὁ μαρτυρούμενος ὑπὸ τοῦ Κυρίου, βασιάζων τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον τῆς οἰκουμένης ἀπάσης· ὁ τριόροφον οὐρανὸν διελθὼν, καὶ εἰς Παράδεισον εἰσελθὼν καὶ τῆς Δεσποτικῆς καὶ ἀπερινοήτου καθεδρᾶς ἀναβάς· καὶ ἀκούσας ἀπορρήτων μυστηρίων, ὧν οὐκ ἔξδὼν ἀνθρώπῳ λαλήσαι.

Τί δὲ καὶ πρὸς τὸν Πέτρον ἐροῦμεν; τὸ γλῶσσόν τῆς Ἐκκλησίας θέσμα· ἡ λαμπρότης τῆς οἰκουμένης· ἡ ἀκεραία καὶ ἀγνή περιστέρα· ὁ θερμὸς Ἀπόστολος· ὁ ζέων τῷ Πνεύματι· ὁ Ἄγγελος καὶ ἀνθρώπος· ὁ χάριτος μεμεσιωμένος, ἡ στερεὰ τῆς πίστεως πέτρα· τὸ γρηαλέον τῆς Ἐκκλησίας φρόνημα· ὁ μακάριος καὶ υἱὸς περισσεύας στόματος· ὁ τὰς κλεῖς τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, ἐξ αὐτοῦ τοῦ Κυρίου εἰληφώς· τῶν Ἀγγέλων τὰ τάγματα ὑμεῖς ἐσυλήσατε· καὶ τί εἰ λέγω; αὐτὸς ὁ Κύριος ἐγκωμιάζει ὑμᾶς λέγων· ὑμεῖς ἐστέ τὸ φῶς τοῦ κόσμου· οἱ βασιλεῖς δυνατώτεροι· οἱ στρατιωτῶν ἰσχυρότεροι· οἱ πλουσίων εὐπορώτεροι· οἱ φιλοσόφων φιλοσοφώτεροι· οἱ ρητόρων εὐγλωττότεροι· οἱ μηδὲν ἔχοντες καὶ πάντα κατέχοντες· ὑμεῖς ἐστέ τῶν Μαρτύρων ἡ ὑπομονή, τῶν Πατριαρχῶν τὸ θεοδόξον· τῶν Μοναζόντων ἡ ἀσκησις· τῶν Παρθένων οἱ στεφανωταί, τῶν ἐν ὁμοζύγοις οἱ εἰ-

ρηνοποιοὶ· τῶν ἀρπακτῶν καὶ ἀδίκων οἱ χαλῖνοι· τῶν ἀκολάστων οἱ σωφρονισταί· ἡ σκέπη τῶν βασιλέων· τὰ τείχη τῶν χριστιανῶν· τῶν βαρβάρων οἱ ἀντίπαλοι· οἱ φιδὸν τοῖς αἰρετικοῖς ἐπιθέντες· οἱ νεκροῦντες τὰ πάθη τῶν σωμάτων· τοὺς λεγεῶνας τῶν δαιμόνων ἀπελάσαντες· οἱ τοὺς βωμοὺς τῶν εἰδώλων καθελόντες· οἱ τὰ ἄνω καὶ κάτω κληρονομήσαντες· τῶν μὲν ἄνω τὰς κλεῖς εἰληφόρες, τῶν δὲ κάτω λύειν καὶ δεμεῖν ἁμαρτία· ἐξουσίαν ἔχοντες.

Περιοριζόμεθα εἰς τὰ ἐλάχιστα ταῦτα τῶν ἐγκωμίων, ἐκ τῶν ἀναριθμῆτων ἐκείνων, ἅτινα ἔχουσι γραφῇ ὑπὸ τῶν θεοφόρων Πατέρων περὶ τοῦ πνευματικοῦ ὕψους καὶ τῆς ἀνεφίκτου ἀρετῆς τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων.

Πόσον θά ἔπρεπε νὰ μᾶς συγκινή καὶ συγκλονίξῃ ἡ ἁγία βιοτὴ καὶ ὁ ἐνθεὸς καὶ φλογερὸς ζῆλος τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ὁ ζῆλος ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος, ὅταν διαφλέξῃ τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου, τὸν καθιστᾷ ὑπὸ πτερον ἁετὸν καὶ τοῦ διδῇ τὴν ὑπερφυσικὴν δύναμιν νὰ ἐκδπανῇ τὸν ἑαυτὸν τοῦ ὑπερ τῆς σωτηρίας τῶν ἄλλων καὶ νὰ πραγματώσῃ τοῦ Θεοῦ σκοποῦς!

Τοιοῦτος ζῆλος φλογερὸς πρέπει νὰ διαφλέγῃ καὶ τὴν ψυχὴν ἡμῶν τῶν Ὁρθοδόξων χριστιανῶν, οἵτινες πάντες ἔχομεν χρέος ἱερὸν νὰ διαδίδωμεν τὰς ἀληθείας τῆς πίστεως καὶ νὰ ἐργαζώμεθα, ὥς οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι, μὲ πόθον καὶ φλόγα εἰς τὸ ἔργον τῆς Διακονίας τοῦ Θεοῦ Λόγου.

Ἐκαστος ἡμῶν ἄς πολλαπλασιάσῃ τὸ τάλαντον, τὸ ὁποῖον τοῦ ἐνεπιστεῦθῃ ὁ Κύριος καὶ ἄς τὸ ἐργασθῇ φιλοπόνως, ἵνα κατορθώσῃ καὶ τὸν ἑαυτοῦ νὰ σώσῃ καὶ ἄλλους πνευματικῶς νὰ ὠφελήσῃ «ὕπὲρ ὧν Χριστὸς ἀπέθανε».

Πανομολογούμενον τυγχάνει, ὅτι οἱ σημερινοὶ χριστιανοὶ διακατεχόμεθα ὑπὸ μιᾶς ἀσυγγνώστου χλιαρότητος καὶ ἀδιαφορίας, ἣν ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ λίαν αὐστηρῶς καυτηριάζει ἐν τῇ Ἀποκαλύψει διὰ τῶν ἐξῆς: «Οὕτως, ὅτι χλιαρὸς εἶ, καὶ οὐτε ζεστός οὔτε ψυχρός, μέλλω σε ἐμέσαι ἐκ τοῦ στόματός μου» (Ἀποκ. 3, 16).

Ἄς ἀποβάλωμεν τὴν πνευματικὴν ταύτην χλιαρότητα τὴν ἀποτελοῦσαν δαῖγμα ψυχῆς ἀδιαφόρου καὶ ψυχρᾶς περὶ τὰ θεῖα καὶ ἀντ' αὐτῆς ἄς καλλιεργήσωμεν εἰς τὰς ἡμετέρας ψυχὰς οὐράνιον καὶ θεῖον ζῆλον ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῶν πεπλανημένων καὶ τῶν διαβιούντων εἰς τὸ πνευματικὸν σκότος καὶ τὴν ἄγνοϊαν.

Ἄς προσπαθήσωμεν καὶ ἡμεῖς νὰ καταστῶμεν εὐεργετικοὶ πρὸς τοὺς ἄλλους διὰ τῆς ἐναρέτου ζωῆς, τῶν χριστιανικῶν πράξεων καὶ ἐνεργειῶν ἡμῶν καὶ τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ.

Ἄς συμμετέχωμεν εἰς ἐξορμήσεις διὰ σκοποῦς διαφωτιστικοῦ καὶ ἀποστολικοῦ, πρὸς μετάδοσιν τῆς χριστιανικῆς ἀληθείας, ἵνα μετὰσχωμεν εἰς τὸν μακαρισμὸν τοῦ Θεοῦ Λόγου: «ὥς ὥρατοι οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων τὴν εἰρήνην, τῶν εὐαγγελιζομένων τὰ ἀγαθὰ!» (Ρωμ. 1' 15).

Ἄς ἀγωνισθῶμεν νὰ ἐπωφεληθῶμεν τῶν εὐκαιριῶν, τὰς ὁποίας μᾶς παρουσιάζει ὁ Θεὸς διὰ τὴν σωτηρίαν τῶν ἄλλων, ἵνα οὕτω ἀποδειχθῶμεν γνή-

ΚΑΣΣΙΑΝΗ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἄλλ', ὦ ψυχασώστα Σωτήρ μου, τὰ πλήθη τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ τὴν ἄβυσσον τῶν κρίσεων καὶ ἀποφάσεων Σου, ποίος δύναται νὰ ἐξυχνιάσῃ (ἐρευνήσῃ καὶ μάθῃ); Μὴ με περιφρονήσῃς, Κύριε ἐμέ τὴν δούλην Σου, ὅστις ἀμέτρητον ἔχεις τὴν φιλανθρωπίαν καὶ τὸ ἔλεος.

Κατὰ παράδοσιν βαθέως ἐρριζωμένην καὶ εὐρέως διαδεδομένην ἐν τῇ συνειδήσει τῆς Ἐκκλησίας, ὅτε ἡ Κασσιανὴ συνέγραψε τὸν ὕμνον τοῦτον καὶ εἶχε φθάσει εἰς τὰς λέξεις «καταφιλήσω τοὺς πόδας σου καὶ πόδας, ἀποσμήξω τοὺς δὲ πάλιν τοῖς τῆς κεφαλῆς μου βοστρύχοις», εἰδοποιεῖται, ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ Θεόφιλος ἔρχεται εἰς ἐπίσκεψιν αὐτῆς καὶ τῆς Μονῆς· αὐθροεῖ ἡ ἱερὰ ὕμνωδός, ἣτις ἐγκαταλείψασα κόσμον καὶ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ εἶχεν ὑποσχεθῆ πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν εἰς μόνον τὸν οὐράνιον Βασιλέα, ἀφήσασα ὅπως εἶχεν ἐπὶ τῆς τραπέζης τὰ χειρόγραφα τῆς ἐκρύβῃ, μὴ ἐπιθυμοῦσα οὐδὲ νὰ ἴδῃ πλέον κατ' ὄψιν τὸν Θεόφιλον, οὐδὲ νὰ συνομιλήσῃ μετὰ τοῦ βιαίου καὶ ἀποτόμου αὐτοκράτορος, ὅστις ἄλλως τε ἦτο ἐχθρὸς τῶν ἁγίων εἰκόνων καὶ συνεπῶς ἐχθρὸς καὶ πάντων τῶν μοναχικῶν ταγμάτων.

Ὁ αὐτοκράτωρ ἐν τούτοις ἀνέρχεται ἐπὶ τοῦ Μοναχικοῦ κελλίου τῆς Κασσιανῆς, μεθ' ἧς ἄλλοτε συνέβησαν, ὅσα ἤδη γινώσκουμεν, καὶ εὐρίσκει ἐπὶ τῆς τραπέζης τὸν ἀτελῆ ὕμνον τῆς ἱερᾶς ὕμνωδου, καὶ ἐπειδὴ δὲν ἦτο ξένος πρὸς τὰς σπουδὰς καὶ μελέτας τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ὑμνογραφίας καὶ μελωδίας, ἀφοῦ ἀνέγνωσε τὸν ἡμιτελῆ ὕμνον τῆς Κασσιανῆς «ἀποσμήξω τοὺς δὲ (τοὺς πόδας) πάλιν τοῖς τῆς κεφαλῆς μου βοστρύχοις», ἐσταμάτησε, καὶ λαμβάνων τὸν κάλαμον προσθέτει, «ὦν ἐν τῷ Παραδείσῳ Εὐὰ τὸ δειλινὸν κρότον τῆς ὥσιν ἤχηθεῖσα τῷ φόβῳ ἐκρύβῃ».

Ἄν δὲ ἀκριβῶς δειλινὸν συνέβῃ καὶ ἡ ἐπίσκεψις τοῦ αὐτοκράτορος εἰς τὴν Μονὴν ἀγνοοῦμεν, τοῦτο ὁμως γνωρίζομεν ὅτι, ἐνῶ ἐκ τῆς φυσικῆς σειρᾶς τοῦ ὕμνου τῆς Κασσιανῆς, οὐδὲ πόρρωθεν ἀνέμενέ τις ὅπως γίνῃ λόγος περὶ τῆς Εὐας ὁ Αὐτοκράτωρ ἴσως μετὰ προηγηθείσης σκέψεως, πάντως ὁμως μετὰ δεξιότητος γεγυμνασμένου ἐκκλησιαστικοῦ ποιητοῦ, ἐντέχνως παραθέτει τὰ περὶ Εὐας, τὸ ἀναφορικὸν ὦν ἀναφέρων οὐχὶ εἰς τι πλησιέστερον «βοστρύχους» ἀλλὰ εἰς τὸ ἀπώτερον «πόδας»=ὦν ποδῶν κρότον τοῖς ὥσιν (ἡ Εὐὰ) ἤχηθεῖσα τῷ φόβῳ ἐκρύβῃ.

σίοι μιμηταὶ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, ἀξιοθώμεν νὰ ἴδωμεν ψυχὰς σφριζόμενας ἐκ τοῦ φωτεινοῦ παραδείγματος καὶ τοῦ λόγου ἡμῶν καὶ καταστῶμεν δόκιμοι ἐργάται τοῦ μυστικοῦ ἀμπελῶνος τοῦ Κυρίου, ἄξιοι τοῦ τιμημένου ὀνόματος, ὃ φέρομεν, τοῦ ὀνόματος τοῦ Ὁρθοδόξου Χριστιανοῦ.

Ἄλλὰ τί ἤθελε διὰ τῆς προσθήκης ταύτης νὰ σημάνῃ ὁ Θεόφιλος;

Βεβαίως τὴν Εὐαν ἐννοεῖ ὁ Θεόφιλος, ὅτε πρὸ τινων ἐτῶν κρατῶν τὸ μῆλον εἰς τὰ ἀνάκτορα εἰς τὸ τρίκλινον τοῦ Μαργαρίτου, ἔλεγεν εἰς αἰδήμονα κόρην Κασσιανὴν «ἐκ τῆς γυναικὸς ἐρῶν τὰ φαῦλα»· καὶ τώρα, μετὰ τοσαῦτα ἔτη πάλιν περὶ Εὐας ἀναφέρει καὶ μάλιστα ὅτι ἀκριβῶς, ὅχι πλέον ὡς ἀπόγονον, ἀλλ' αὐτὴν ταύτην τὴν Κασσιανὴν ἐννοεῖ Εὐαν· ὅτι, ὅπως ἐκείνη ἐκρύβῃ ποτὲ ἐν τῷ Παραδείσῳ ἀκούσασα τὸν κρότον, τῶν ποδῶν τοῦ Θεοῦ, οὕτω καὶ ἡ Κασσιανὴ τώρα ἐκρύβῃ ἀκούσασα τὸν κρότον τῶν ποδῶν αὐτοῦ τοῦ Θεοφίλου. (Ἀκολουθεῖ)

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Ἀριθ. Πρωτ. 2411

ΚΑΤΟΙΚΩΝ Γ.Ο.Χ. ΔΗΜΟΥ ΔΡΑΜΑΣ

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Πρόεδρον τῆς Ἑλλ. Κυβερνήσεως κ. Στεφ. Στεφανόπουλον

εἰς Ἀθήνας

Κύριε Πρόεδρε,

Οἱ κάτωθι θαυσεβάστως ὑπογραφόμενοι, εἰς ἐκκλησίαν τοῦ Πρωθυπουργοῦ τῆς χώρας μας, πρὸς τὰ ἐγνωσμένα θρησκευτικὰ σας αἰσθήματα, ἵνα προστατεύσῃτε τὸν ἱερὸν Ναὸν τῶν Γ.Ο.Χ. Ἀγίων Ἑριῶν Ἱεραρχῶν, ἀπὸ τὴν πρόθεσιν Δημάρχου καὶ μέρους Δημοτικῶν Συμβούλων Δράμας, τοῦ νὰ κατεδαφίσουν ἐν τῷ ἱερῷ Ναῷ ἀπὸ 30 κοινωφελῶν λειτουργούντων, οὐκ ἀπὸ λόγους δὴθεν σχεδίου πόλεως, ἀλλὰ μάλλον ἐκδικήσεως. Ἡ πρὸ εἰκοσαήμερου ἀπόφασίς σας καὶ ἐντολή σας πρὸς τὰς Ἀρχὰς πόλεως Δράμας, περὶ μὴ κατεδαφίσεως τοῦ Ναοῦ τῆς ἀγωνιζομένης Ὁρθοξίας ἐνεθουσίασε τοὺς πάντας. Πεισισμεθα ἀκράδαντως, ὅτι οὐδέποτε Ἑλλήν Πρωθυπουργὸς τῆς αἰωνίας Ἑλλάδος θὰ διατάξῃ κρήνην ἱεροῦ Ναοῦ, ἐπὶ σκανδαλισμῷ μάλιστα τοῦ θαυτοῦ θρησκευτικοῦ συναίσθηματος τῶν Ἑλλήνων.

Μετὰ βαθείας ἐκτιμήσεως καὶ τιμῆς.

Ἐν Δράμῃ τῇ 4) 6) 1966

Οἱ κάτοικοι Γ.Ο.Χ. Δράμας.

Πρωτοπρεσβύτερος Μιχ. Ν. Σαβδόπουλος

Ἔπονται διακόσιοι ὑπογραφαί.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΝ

Ἐπίσης ὁ Βουλευτὴς Ἀττικῆς κ. Εὐαγ. Τομαρὰς ἀπέστειλεν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τὸ κατωτέρω τηλεγράφημα.

Ἀξιότιμον κ. Πρόεδρον Κυβερνήσεως

Παρακαλῶ εὐαρεστούμενος διατάξῃτε καὶ τηρηθῇ ἡ δοθεῖσα ὑμετέρα διαταγή περὶ μὴ κατεδαφίσεως ἱεροῦ Ναοῦ Παλαισημερολογιτῶν Ἑρεῖς Ἱεράρχαι» εἰς τὴν πόλιν Δράμας καθόσον συνεχίζεται ἐκ μέρους τῶν τοπικῶν ἀρχῶν ἡ ἀπειλή τῆς κατεδαφίσεως τοῦ. Ναοῦ εὐρίσκεται εἰς ἀπομακρυσμένον σημείον τῆς πόλεως, ἐνθα οὐδεμία Τουριστικὴ κίνησις παρουσιάζεται καὶ λειτουργεῖ κανονικῶς ἐπὶ τριακοινωφελῶν διὰ θρησκευτικὴν ἐξυπηρέτησιν πολυαριθμῶν κατοίκων Πόλεως καὶ περιχώρων.

Βουλευτὴς Ἀττικῆς
ΕΥΑΓΓ. ΤΟΜΑΡΑΣ

Τὰ βαδύτερα αἵτια τῆς μεταβολῆς τοῦ Ἑυαγγελιστικοῦ Ἡμερολογίου

«Οἱ φύλαυες γρηγορεῖτε»

Ἐπὶ τοῦ Ὀσιολογιώτου ΜΑΡΚΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Δὲν ἐχύθησαν ποταμοὶ αἱμάτων, διὰ νὰ ἀποπληθῇ ὁ ρύπος τῆς προηγουμένης ἁμαρτίας καὶ ἄγος τῆς ἐνυπογράφου ὑποδουλώσεως εἰς τὸν ὀλέθριον Παπισμόν; Πῶς λοιπὸν ὁ Κύριος, νὰ μὴ «κινεῖ» σήμερον τὰς «λυχνίας» ἀμφοτέρων τῶν Ἐκκλησιῶν, ὅταν ἐπὶ 40 καὶ πλέον ἔτη, δημοσίᾳ «θεῖοι περιφρονῶνται νόμοι Πατέρων, ὅρια ὑπερβαίνονται...» καὶ αὐτὴ ἡ ἀλήθεια τῆς πατροπαραδότου θείας καὶ ἀνωμήτου ἡμῶν πίστεως κληρονομίας, τόσον ἀναιδῶς καταπατῆται καὶ μετὰ τόσης ἀδιαφορίας καὶ ἀπαθείας ἡ σελτὴ Ἱεραρχία «ἀντιπαρέρχεται τὸν ἐμπεσόντα εἰς τοὺς ληστὰς καὶ ἡμιθανὴ τογχάνοντα» περιούσιον λαὸν τοῦ Κυρίου; Ὅποια ἄραγε σκληρὰ δοκιμασία, δικαίως, ἀπὸ τῆς ὀργῆς τοῦ Κυρίου μᾶς ἀναμένει αὔριον; Ὡς ἡ ἀδιαφορία αὐτὴ, ἐπὶ αὐτοῦ τοῦ ἱεροῦ κλήρου, εἰς τὰς ἐντολὰς καὶ προστάγματα τοῦ Κυρίου εἰς ποῖον βάθος κακῶν καὶ ἀσεβείας κατήντησε τὸν λαόν! Οἱ ἄρχοντες ἡμῶν ἄθεοι καὶ ἀσεβεῖς ὡς προεμνημονεύσαμεν! Οἱ ποιμένες ἡμῶν προδότες καὶ ἐμπαῖκται τῶν ἱερῶν καὶ ὁσίων! Τὸ κράτος τὸ ἐπίσημον, σηματοφόρον τῆς ἀντιχρίστου καὶ ἀθέου ἐβραϊομασωνίας!

Ἡ ὀρθόδοξος Ἑλλάς, ὁ ἐκλεκτὸς λαὸς τοῦ Κυρίου, ὁ νέος Ἰσραὴλ, τὸ ἔθνος τὸ ἅγιον τὸ βασιλεῖον ἱεράτευμα αἰχμάλωτον ἀπάγεται ὑπὸ τῶν ἐπισήμων ἀρχόντων εἰς τὴν νεωτέραν «Βαβυλῶνα, τὴν πόρνην τὴν μεγάλην» τῆς εἰδωλολατρείας τοῦ Σατανᾶ! Πῶς λοιπὸν νὰ μὴ βαθυστενάζωμεν διὰ τὴν πόρωσιν τῶν ἀρχόντων ἡμῶν; Πῶς νὰ μὴ πενθήσωμεν διὰ τὴν κατάστασιν τοῦ

ἡμετέρου εὐλογημένου ἔθνους, τὸ ὁποῖον δέρεται σήμερον ὑπὸ παντοίων παγερῶν τῆς ἀπιστίας ἀνέμων, καὶ προσβάλλεται ὑπὸ τῶν ἀγρίων κυμάτων τῆς ἀθείας, τοῦ ἐβραϊσμοῦ, ὑπὸ τὴν πολυποίκιλον ἀπόχρωσιν αὐτοῦ, εἴτε ὡς τεκτονισμοῦ, εἴτε ὡς κομμουνισμοῦ, εἴτε ὡς ὕλισμοῦ, σοσιαλισμοῦ, χιλιασμοῦ καὶ πάσης ἄλλης αἵρέσεως καὶ κακοδοξίας;

Καὶ τὰ ἴδια λόγια, τὰ ὁποῖα «διὰ τὸν ἄγγελον τῆς ἐν Σάρδεσιν Ἐκκλησίας» λέγει ὁ Κύριος δὲν ἐπαναλαμβάνει τὰ αὐτὰ εἰς τοὺς ποιμένας τῆς Ἐλλαδικῆς Ἐκκλησίας καὶ Κωνηπόλεως; «Οἶδά σου τὰ ἔργα, ὅτι τὸ ὄνομα ἔχεις ὅτι ζῆς καὶ νεκρὸς εἶ;» Τοῦτέστιν ὡς ἐρμηνεύει ὁ ἀοίδιμος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων Ἀνθίμος, «τὸ ὄνομα ἔχεις ζωῆς Χριστιανὸς ὀνομαζόμενος, τῇ δὲ ἀνοικεῖς πολιτεῖᾳ νεκρὸς τυγχάνεις καὶ ἐστερημένος τῆς τῶν Χριστιανῶν ἀληθινῆς ζωῆς!... «μνημόνευε οὖν πῶς εἴληφας καὶ ἤκουσας, καὶ τήρει καὶ μετανόησον· ἐὰν οὖν μὴ γρηγορήσης ἡζῶ ἐπὶ σέ ὡς κλέπτῃς, καὶ οὐ μὴ γνῶς ποῖαν ὥραν ἦξω ἐπὶ σέ» ἦτοι κατὰ τὸν αὐτὸν ἱερὸν ἐρμηνευτὴν» «Λάβε κατὰ νοὺν ἃ παρέλαβε παρὰ τῶν Ἀποστόλων διὰ τῆς ὁράσεως καὶ τῆς ἀκοῆς, καὶ φύλαττε ταῦτα ἀπαράτρεπτα, καὶ μετάβηθι ἀπὸ τοῦ χείρονος ἐπὶ τὸ βέλτιον διὰ τῆς μετανοίας, ἀναλογιζόμενος τὴν τε ὥραν τοῦ θανάτου, καὶ τὸν καιρὸν τῆς δευτέρας μου ἐλεύσεως, ἵνα μὴ ἐξ ἀπίνης ἀμφοτέρα ἐπέλθῃ σοὶ καὶ ὑποκλέψῃ σε μὴ ἔχοντα καιρὸν μετανοίας». (Κεφ. Γ' 1, 3).

(Ἀκολουθεῖ)



Ἀπὸ τὴν πανήγυριν
τοῦ Ἱ. Ναοῦ τῶν Ἀ-
γίων 318 Θεοφόρων
Πατέρων Παιανίας
Ἀττικῆς.

Τὰ Ἑπτὰ Ἁγία Μυστήρια σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου

ὑπὸ Π. ΚΑΛΑΜΑΚΗ

Ἡ περιγραφή τῶν προσευχῶν καὶ τελετῶν τῆς Ἁγ. Τεσσαρακοστῆς καὶ τοῦ Πάσχα, αἵτινες φανεροῦσιν ἡμῖν τὰ μυστήρια τῶν Παθῶν καὶ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Θεανθρώπου, φέρει ἡμᾶς βαθμυδὸν εἰς θεωρίαν τῶν πνευματικῶν ἐκείνων θησαυρῶν, οὓς ὁ Σωτὴρ ἐδωρήσατο τῇ Ἐκκλησίᾳ αὐτοῦ, θεῖς τὰ θεμέλια αὐτῆς, τὰ ἑπτὰ μυστήρια, κατὰ τοὺς λόγους τῆς Γραφῆς: «**Ἡ Σοφία ὡκοδόμησεν ἐαυτῇ οἶκον καὶ ὑπήρξε στήλη οὗς ἐπέτα**». Τὰ μυστήρια ταῦτα, καίτοι ἀπρόσιτα εἰς τὸν ἀσθενῆ ἡμῶν νοῦν, ὡς ἐμφαίνει καὶ αὕτη ἡ ὀνομασία, εἶναι ὅμως εὐπρόσιτα εἰς τὴν πίστιν ἡμῶν, ὡς δεικνύεται τοῦτο ἐκ τῆς στενῆς σχέσεως αὐτῶν πρὸς τὸν ἀνθρώπινον βίον, καθ' ὅλας τὰς σπουδαιότερας αὐτοῦ ἐποχάς. Αὕτη δὲ ἡ ἀναπόφευκτος συνάμα δὲ καὶ σωτήριος σχέσις αὐτῶν μᾶς προτρέπει νὰ ἐκθέσωμεν τὰς εὐχὰς καὶ τελετὰς ἐκείνας, διὰ τῶν ὁποίων ἡ Ἐκκλησία ὁρατῶς σαφηνίζει τὸ ἀάρατον τῶν μυστηρίων, καὶ διὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ περιβλήματος ποιεῖ ταῦτα ψηλαφητὰ εἰς τὰς αἰσθήσεις, ἵνα διὰ τούτου ἀναπτέρωσῃ τὸ πνεῦμα ἡμῶν πρὸς μελέτην αὐτῶν. Ἐξ αὐτῶν τῶν μητρικῶν κόλπων παραλαμβάνει ἡμᾶς ἡ Ἐκκλησία καὶ πρὶν ἀκόμῃ τὰ τῆς ὁρεφικῆς ἡλικίας ἡμῶν ἔτη ἐμπιστευθῶσιν εἰς ἐμπείρους παιδαγωγοὺς δύο μυστήρια πλησιάζουσι πρὸς αὐτὴν τὴν κοίτην, τὸ μὲν ἀναγεννῶν, τὸ δ' ἐπικυροῦν, δηλαδὴ τὸ βάπτισμα καὶ τὸ Μύρο.

Τὸ Τρίτον δὲ μυστήριον, ἡ Μετάληψις κοινώνει αὐτὸ τότε τὸν Χριστὸν τὸν φωτίζοντα πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον διδάσκον συγχρόνως καὶ διὰ ποίας πνευματικῆς τρο-

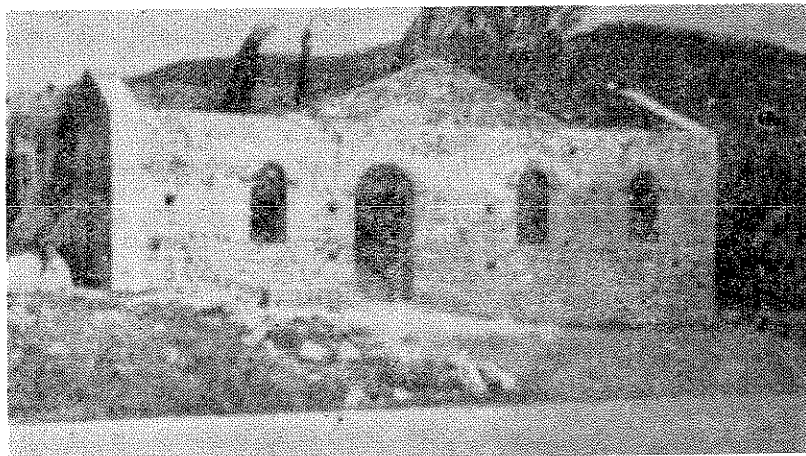
φῆς χρεωστεῖ νὰ τρέφεται δι' ὅλης τῆς ζωῆς αὐτοῦ ὁ νέος οὗτος πολίτης τῆς Οὐρανοῦ Βασιλείας.

Ἀλλὰ τὸ νήπιον αὐξάνει (μεγαλύνει) καὶ μετὰ τῶν ἐτῶν συναυξάνονται καὶ τὰ πάθη, ἔχι ἀπὸ κακὴν αὐτοῦ φύσιν, διότι κατὰ τῆς διαφθορᾶς τῆς φύσεως ἐν τῷ Ἀδὰμ ἐδωρήθη ἀρκετὴ ἴασις παρὰ Χριστοῦ, ἀλλ' ἀπὸ κακὴν διεύθυνσιν τῆς ἐλευθέρας θελήσεως αὕτη ἐκφύει νέους βλαστοὺς ἐκ τῆς ρίζης τοῦ προπατορικοῦ ἁμαρτήματος, ἀντὶ νὰ θανατώσῃ ἐντελὺς αὐτὴν δι' ἐναρέτου βίου. Τότε ἡ Ἐκκλησία προσκαλεῖ καὶ πάλιν τὸν ἄνθρωπον εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀρετῆς, καὶ διὰ τοῦ τετάρτου σωτηρίου μυστηρίου τῆς Μετανοίας. Ὅπως λοιπὸν τὸ βάπτισμα ἀποπλένει τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τῆς προπατορικῆς ἁμαρτίας, οὕτω καὶ ἡ μετάνοια καθαρίζει αὐτὸν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν, ὅσαι ἐπράχθησαν ἐν τῇ ζωῇ, ἀρκεῖ μόνον νὰ ὁμολογήσωμεν αὐτάς καὶ νὰ κλαύσωμεν εὐκρινῶς.

Ὡς εὐλογία ἔδωκεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν ἄνθρωπον τὴν δύναμιν τοῦ πληθύνειν τὸ γένος αὐτοῦ, ἀλλὰ μετὰ τὴν πτώσιν τοῦ Ἀδὰμ ἡ ἁμαρτία αὐτοῦ καὶ ἡ κατάρρα ἔπεσον ἐπὶ τῆς δυνάμεως ταύτης καὶ μετέβαλον τὸ φυτώριον τοῦ ἀνθρωπίνου γένους εἰς φυτώριον τοῦ προπατορικοῦ ἁμαρτήματος· διὰ τοῦτο εἰς τὸν Χριστιανισμόν ἦν ἀναπόφευκτος νὰ δοθῇ τῷ ἀνθρώπῳ νέα εὐλογία πρὸς γέννησιν τῶν ὁμοίων αὐτῷ εἰς Δόξαν τοῦ Δημιουργοῦ, καὶ ἡ Ἐκκλησία εὐλογεῖ τὸν νεανίαν καὶ τὴν νεάνίδα πρὸς σύζευξιν διὰ τοῦ δεσμοῦ τοῦ πέμπτου μυστηρίου τοῦ Γάμου. Ἐπὶ τέλους, ὅταν ὡς ὁ λίαν ὥριμος καρπός, ᾧ ὡς τὸ πρόωρως μαρυνθὲν ἄνθος, ἐτοιμάζεται ὁ ἄνθρωπος νὰ ἐγκαταλείπῃ τὴν γῆν τῆς περιπλανήσεως αὐτοῦ, καὶ παρίσταται αὐτῷ ἡ φοδερὰ αἰωνιότητος, ἡ μερμινώσα Ἐκκλησία δὲν παραιτεῖ αὐτὸν ἐν τῇ ὁδῷ ἄνευ πνευ-

Ὁ ὑπὸ ἀνέγερσιν Ἱερὸς Ναὸς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου εἰς τὴν Βίτωλην Λαμίας κείμενος ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς ὁδοῦ.

Παρακαλοῦμεν θερμῶς πάντας τοὺς εὐλαβεῖς χριστιανούς, ὅπως προσφέρωσι τὸν ὀβολὸν τῶν διὰ τὴν στέγασιν καὶ ἀποπεράτωσιν τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, ἀπευθυνόμενοι πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ παραρτήματος κ. Εὐάγγελον Τσάραν. Βίτωλην—Λαμίας.



“Ευταυτοί εισφοραί

Προηγούμεναι καταθέσεις 28.459

Μέσω Διαχειριστοῦ

Νικόδημος Μοναχός	500
Βουλάκης Ἀντώνιος	200
Ἀνώνυμος	100
Ἀνώνυμος	100
Τσαγκανίκα Βασιλ. Μοναχή	750
Νικολαΐδου Ἰσμήνη	805
Στεφάνου Βασίλειος	150
Χ. Ἰωάννου Ἠλέκτρα	150
Πατρῆς Νικήδημος—Ἱερομόν.	85
Ἀγαπητάκη Βαρβάρα	600
Ἀνώνυμος	350
Βαλιάνος Γεώργιος	500
Ἰγνατιάδης Πέτρος	300
Ἀνώνυμος	200
Γριτσοπούλου Ἀρετή	200
Ἀνώνυμος	100
Ἀναπλιώτης Γ.	500
Φιλιππίδου Εὐφροσύνη	350
Τριανταφυλλίδου Ταρσῆ	100
Μπαρμπάτσας Χρ.	50
Ἀνώνυμος	300
Γεωργίου Αἰκατερίνη	1000
Ἰωσηφίδης Λάζαρος	200
Κουκουβίνος Ἀθανάσιος	36
Ὁρφανός Εὐάγγελος	100

ματικῆς ἐνισχύσεως, καὶ τὸ ἕκτον μυστήριον τοῦ Εὐχέλαιου ἐπὶ τοῦ ἀσθενούντος διασώζει τὸ σῶμα ἢ προετοιμάζει τὴν ψυχὴν διὰ τὴν μετανάστευσιν αὐτῆς. Ἵνα δὲ εἰς τὸν ὄμιλον τῶν ἀνθρώπων ὑπάρχωσιν ἄνδρες, δυνάμενοι νὰ παραδίδωσι τὰ σιτήρια ταῦτα μυστήρια, ἡ Ἐκκλησία ἐκλέγει τοὺς ἀξιοτέρους μεταξὺ αὐτῶν, καὶ διὰ χειροτονίας ἀδιακόπου ἐκ τῶν Ἀποστολικῶν χρόνων κοινωνεῖ αὐτοῖς τὸ ἔξδομον μυστήριον τῆς Ἱερωσύνης, διὰ τοῦ ὁποίου λαμβάνουσι ῥωσάτως καὶ οὗτοι τὴν δύναμιν τοῦ κοινωνεῖν τῇ ἀδελφότητι τὴν χάριν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Τοιοῦτοι εἶναι οἱ ἑπτὰ στῦλοι τοῦ οἴκου τῆς Πανοσιότητος, τὰ ἑπτὰ ταῦτα φῶτα τῆς συμβολικῆς λυχνίας, προφητικῶς τιθεμένης ὑπὸ τοῦ Μωϋσέως ἐν τῇ σκηνῇ καὶ ὑπὸ τοῦ Σολομῶντος ἐν τῇ Ναῷ.

Τὰ φῶτα ταῦτα φωτίζουν τὸν κόσμον καὶ προΐστανται τῆς Ἐκκλησίας ὡς ἑπτὰ ἀνώτερα πνεύματα πάντοτε λάμποντα ἐν τοῖς οὐρανοῖς παρὰ τὸν Θρόνον τῆς Δόξης.

Ἡμεῖς δέ, προσερχόμενοι σήμερον καὶ πάντοτε μετὰ τῆς ἀνηκούσης εὐλαβείας εἰς τὴν ἐξέτασιν ἐνδὲς ἐκάστου τῶν ἑπτὰ μυστηρίων κατὰ σειρὰν καὶ καθ' ὅσον εἶναι ἡμῖν προσίτα, προετοιμάσωμεν ἑαυτοὺς, διὰ τῆς θεωρίας ταύτης, καὶ πρὸς εὐλαβῆ αὐτῶν ὑποδοχὴν, ὅταν τινὰ τούτων σωτηρίως προσπαντήσωσιν ἡμᾶς ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ θείου ὡς ὁ Ἀγγελος ἐκεῖνος ὁ χειραγωγήσας τὸν νέον Ἰωβιάν, ὁδεύοντα τὴν δύσκολον ὁδὸν ἐν τῇ Ἀλδαϊκῇ γῇ τῆς αἰχμαλωσίας.

Ταμβακλῆς Ἑμμανουήλ	300
Νίκη	100
Μακαράτζη Εἰρήνη	50
Ἀνώνυμος	100
Ι. Ν. Ἀγ. Νικολάου Χαϊδαρίου	80
Παπαγεωργίου Ἀγαπητὸς	200
Ἱερ. Μπαχταλιᾶς Σπ.	200
	8755

Ἀπὸ Λαρίαν

Ἀνώνυμος	50
Ἀνώνυμος	10
Σουρτζῆ Δρόσω	50
Ἀλεξανδρῆ Στυλ.	50
Ραφαὴλ Πολυξένη	100
Σταυρογιάννη Πηνελόπη	50
Δημουλᾶς Ἀθανάσιος	39
Ἀνώνυμος	1.000
	1.340

Μέσω Ἱερ. Σπυριδωνος Βλάχου

Φραντζέσκος Ντελ.	10
Ἀγνωστος	10
Ἀγιωσιος	10
Ἀνώνυμος	5
»	20
Κυριακόπουλος	1000
Ἀνώνυμος	50
»	50
»	96
»	35
»	20
Κουταρίνης Μάρας	100
Διαμαντοπούλου Σωτηρία	50
Ἀνώνυμος	50
Ἀγνωστοί	210
Ἀνώνυμος	50
»	50

	1.776
Σύνολον	11.872
Προηγούμεναι καταθέσεις	28.459
Σύνολον καταθέσεων	40.331

ΔΩΡΕΑ

Εἰς μνήμην τῆς πρό τινος θανούσης μοναχῆς, **Εὐφροσύνης Γκεριζοβαλίτου** ἐκ Λαρίσης, ἐτῶν 84 μητρὸς τῆς Ἡγουμένης τοῦ Ἱεροῦ Ἡσυχαστηρίου Ἀγίων Θεοδώρων Πάρου, ὁ πατὴρ Μάρκος Χανιώτης, μετὰ τῆς Συνοδείας αὐτοῦ, ἀπέστειλεν εἰς τὸ Γενικὸν Φιλόπτωχον Ταμεῖον Γ.Ο.Χ. χιλίας (1.000) δρχ.

ΔΙΕΥΚΡΙΝΗΣΙΣ

Ἡ κατωτέρω διευκρίνησις ἀπεστάλη ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Ἡμῶν Συνόδου καὶ ἐδημοσιεύθη εἰς τὰς ἡμερησίας Ἀθηναϊκὰς ἐφημερίδας, εἰς ἀπάντησιν δυσφημιστικοῦ δημοσιεύματός των εἰς βάρος τῶν ἡμετέρων Κληρικῶν.

Σχετικῶς μὲ τὴν δημοσίευσιν εἰς τὴν ἔγκριτον ὕμῶν Ἐφημερίδα ὑπὸ ἡμερομηνίαν 4-6-66 ἀναφορικῶς μὲ τὸ θέμα τοῦ Ἱερέως Ἀποστόλου Χριστοδούλου, Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Παναγίας Γρηγορούσης Χαΐδαριου, δηλοῦμεν κατ'ἑξῆς, ὅτι οὗτος δὲν ἀνήκει εἰς τὴν ἡμετέραν Ἐκκλησίαν τῶν Παλαιοημερολογιτῶν ὥς ἀναγράφητε καὶ παρακαλοῦμεν θερμῶς νὰ διαφύσητε τοῦτο.

Ἀρχιεπίσκοπος ΑΥΣΕΝΤΙΟΣ

Εὐλογος ὑπόδειξις

ὑπὸ τοῦ Ἐπιτίμου Γυμνασιάρχου κ. Γεωργίου Κ. Παπαγεωργίου ἀπεστάλη πρὸς τὸν ὑπουργὸν Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων ἡ κατωτέρω ἐπιστολὴ τὴν ὁποίαν εὐχαρίστως καὶ δημοσιεύομεν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Ἰουνίου 1966

Ἐξοχώτατον κ. Στέλιον Ἀλλαμανῆν
Ὑπουργὸν Ε.Π. καὶ Θρησκευμάτων

ΕΝΤΑΥΘΑ

Κύριε Ὑπουργέ,

Ἐπιτραπῆτω μοι νὰ ὑπενθυμίσω ἓνα βασικὸν σφάλμα τοῦ Σ) τοῦ Ὑπουργείου εἰς τὰ θρησκευτικὰ ζητήματα. Λησμονεῖ τὸ Σ) τὸν Ὑπουργεῖον, ὅτι τὸ βασικὸν γνώρισμα τοῦ Χριστιανισμοῦ εἶναι «τὸ ἄγιον» καὶ «ἀνευ τοῦ ἀγίου δὲν ὑπάρχει Χριστιανισμός».

Μὲ βάσιν αὐτὴν τὴν θεμελιώδη ἀρχήν, πῶς θὰ κρίνῃ ὁ εὐσεβὴς ἑλληνικὸς λαὸς τὴν μέλλουσαν νὰ συγκροτηθῇ Μεῖζονα Σύνοδον ἀπὸ Ἱεράρχας, τοὺς ὁποίους ὁ λαὸς κατεδίκασε μὲ βλὴν τοῦ τὴν ψυχὴν καὶ τοὺς θεωρεῖ «δεδελγμένας» (Δὲν ἔχει σημασίαν, ἐὰν αἱ κατηγορίαι εἶναι ψευδεῖς ἢ ἀληθεῖς. Ἡ καταδίκη των εἶναι ἐπίσημος καὶ μὲ τὰ σημερινὰ μέσα τηλεπικοινωνίας παγκόσμιος). Κύριε Ὑπουργέ, ὅπως παρεκάλεσα καὶ εἰς προηγουμένην μου ἐπιστολήν πρὸς μὴνῶν, ἡ βασικὴ ἀρχὴ «τῆς ἀγιότητος» εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐκκλησίαν θὰ ἐπαγέλθῃ διὰ σχηματισμοῦ τῆς Μεῖζονος Συνόδου ὅχι ἀπὸ συμμετοχὴν ἱεραρχῶν καταδικασθέντων «μετὰ φρίκης» δι' ἐπισήμων ἀποφάσεων (ὅπως εἶναι τῆς Ἱεραρχίας καὶ τῶν Δικαστηρίων), ἀλλὰ τῶν Ἱεραρχῶν τοῦ Παλαιοῦ ἑορτολογίου. Αὐτοὶ οἱ Ἱεράρχαι μὲ τὴν συμμετοχὴν των θὰ ἐξυγιάνουν τὴν Ἐκκλησίαν μας καὶ ὁ εὐσεβὴς Ἑλληνικὸς λαὸς θ' ἀνεπνεύσῃ καὶ θὰ ἀναθαρρήσῃ. Αὐτοὶ οἱ Ἱεράρχαι εἶναι ἀδιάβλητοι καὶ ἴστανται ὕψηλὰ εἰς τὴν Θρησκευτικὴν συνείδησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Ἀλλωστε ποῖον εἶναι τὸ ἁμάρτημά των; Συγκρίνονται τὰ «ἁμαρτήματα» τῶν μὲν πρὸς τὰ «φρικτὰ» ἁμαρτήματα τῶν δέ; Τολμήσατε, Κύριε Ὑπουργέ. Μὴ φοβηθῆτε τὴν τελείως ἀδικον καὶ ἀστήρικτον καταφορὰν κατὰ τῶν Ἑλλήνων

καὶ εὐσεβῶν τούτων Χριστιανῶν. Μαζὶ τους ἔχουν τὸ Ἅγιον Ὅρος, τὸ Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων καὶ ἄλλας Ἐκκλησίας. Εἰναι ἡ ρωσὶ οἱ Χριστιανοὶ αὐτοὶ ἀντιμετωπίζοντες τὴν ἐπικρατοῦσαν ἕδρικον καὶ ἐσφαλμένην ἐκ προκαταλήψεως μόνον, κρίσιν τῶν πολλῶν Εἶναι καιρὸς νὰ δικαιωθοῦν πανηγυρικῶς οἱ καλοὶ αὐτοὶ Ἕλληνες καὶ διὰ τῆς δοκιμασίας των ἀποδειχθέντες πράγματι εὐσεβεῖς

Μετ' ἐξαιρέτου τιμῆς

Γ. Κ. Παπαγεωργίου Ἐράλδου

Ἐπίτιμος Γυμνασιάρχης

Ὁδ. Ἱ. Δροσπούλου 57

Ἀθῆναι 801 τηλ. 836.427

Σ. Σ. Τὸν ἀξιότιμον κ. Γυμνασιάρχην, συμπολίτην καὶ φίλον τοῦ κ. Ὑπουργοῦ καὶ φιλικῶς διακείμενον πρὸς τὸν ἡμέτερον Ἱερὸν ἀγῶνα, συγχαίρομεν θερμῶς διὰ τὸ θάρρος τῆς γνώμης του καὶ τὰ κολακευτικὰ αἰσθήματά του πρὸς τοὺς ἡμετέρους Ἱεράρχας

ΓΝΩΜΑΤΕΥΣΙΣ

τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης διὰ τοὺς Γάμους καὶ τὰς Βαπτίσεις τῶν Παλαιοημερολογιτῶν

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης

Γενικὴ Διεύθυνσις Ι

Διεύθυνσις Β'

Τμήμα ΙΙ'

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20-4-1966

Πρὸς τὸν κ. Ληξιαρχον Ἀγγερεῶς Πάρου

Ἀριθ. πρωτ. 41551

Θέμα :

Διαβιβάζομεν ἀναφορὰν τοῦ Ἰωάννου Ἀντωνίου Λουκῆ καὶ Δημητρίου Ἰωάν. Παντελαίου, παραπονομένων, ὅτι ὑμεῖς ἀρνεῖσθε τὴν καταχώρισιν τῶν βαπτίσεων τῶν τέκνων των, ἐκ τοῦ λόγου, ὅτι τὸ μυστήριον τῶν βαπτίσεων ἐτελέσθη ὑπὸ τοῦ Παλαιοημερολογίτου ἱερέως Ἱεροσολύμων Π. Σάββα καὶ παρακαλοῦμεν, ὅπως προβῆτε εἰς τὴν καταχώρισιν τῶν περὶ ὧν πρόκειται βαπτίσεων συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθ. 1) 1947 γνωμοδοτήσει τοῦ Εἰσαγγελέως Ἀρείου Πάγου, καθ' ἣν ἐφ' ἔσον ὁ Ἱερουργήσας Μυστήριον γάμου ἱερεὺς δὲν ἔχει καθαιρεθῆ, οἱ ὑπὸ τούτου τελούμενοι γάμοι εἶναι ἔγκυροι. Ὡς πρὸς δὲ τὰς βαπτίσεις, δι' ἃς δὲν συντάσσεται ληξιαρχικὴ πράξις, ἀλλὰ σημειώσις εἰς τὸ περιθώριον τῆς ληξιαρχικῆς πράξεως γεννήσεως, τῇ δηλώσει τοῦ πατρὸς ἢ μητρός τοῦτου, τῆς μητρὸς ἢ τοῦ ἀναδόχου, τὸ ὄνομα καταχωρίζεται καθ' οἵανδήποτε περίπτωσιν, δὲν ἔχει δὲ ἐπιρροὴν τὸ Θρησκευτικὸν ἢ ἡ αἵρεσις.

Ἐντολῇ Ὑπουργοῦ

Ὁ Διευθυντής

Π. Σμαίλης

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον

Ὁ Τμηματάρχης

ΔΩΡΕΑ ΕΝ ΖΩΗ ΑΜΕΤΑΚΛΗΤΟΣ

Ἡ εὐλαβὴς χήρα Παρθένα Θεοφίλου Κοτανίδου, κάτοικος Ἀρεθούσης Λαγκαδᾶ — Θεογνίκης ἐδῶρκε εἰς τὸ Γενικὸν Φιλότητων Ταμεῖον τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος οἰκόπεδον 1.000 τ.μ. μετ' Ἐκκλησίαν τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.

Ὁ Ἀρχιμ. Ἰάκωβος Παπαδέλης ἐνήργησε ἐν προκειμένῳ δραστηρίως, ὡς ἐκπρὸς ὁσῶπος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Θερμῶς συγχαίρομεν τὴν δωρήτριαν, χήραν καὶ εὐχόμεθα τὸ παράδειγμά της νὰ τὸ μιμηθοῦν καὶ ἄλλοι πρὸς δόξαν Θεοῦ καὶ ὠφέλειαν πολλῶν, ὡς καὶ τὸν δραστήριον Ἀρχιμ. Ἰάκωβον.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ ΕΞ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ

Π ρ ὀ ς

τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα
τὸν Βασιλέα ἡμῶν Κωνσταντῖνον

Ἀνάκτορα Ἀθηνῶν

Ἐπὶ Ὀνομαστηρίοις Θεοφρουρήτου ὑμῶν Μεγαλειότητος εὐχόμεθα τὰ κράτιστα παρὰ τοῦ Ὑψίστου, ὑποβάλλοντες ὁμόθυμον παράκλησιν Ἀγιορειτῶν Πατέρων, ἐπιστροφῆς Ἑλληνικοῦ λαοῦ θείᾳ συνέσει καὶ πρωτοβουλίᾳ ὑμετέρας Θεοφρουρήτου Μεγαλειότητος εἰς Πάτριον Ὁρθόδοξον Ἑορτολόγιον, ὡς διακελεύουσιν Ἱεροὶ Κανόνες καὶ ἀποφάσεις τῶν Οἰκουμενικῶν τῆς Ὁρθοδοξίας Συνόδων.

Θεοφύλακτος Νανόπουλος Μοναχὸς

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

Εἰς τὰς 10 Ἀπριλίου ἐ.ε. ἐκοιμήθη τὸν αἰῶνον ὕπνον ὁ μαχητὴς τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος Ἀγιορείτης Μοναχὸς Ἀντώνιος Βερναδάκης. Πραγματικῶς ὁ Μοναχὸς οὗτος διῆγε ἐν Ἀγ. Ὅρει βίον ἀμέριμνον, μιμούμενος Ἀσκητὴν τῆς Ἑρήμου τῆς Αἰγύπτου κατὰ Διογένην τρόπον. Ἀσθενῶν βαρέως, ἀδελφοὶ κατὰ Χριστὸν ζήλωται τὸν περιέβαλψαν εἰς τὰ τέλη τοῦ βίου του εἰς τὸ Κελλίον Ἀγία Τριάς τῆς Καφάλας τοῦ γέροντος Βασιλείου Ἱερογράφου καὶ ὑπὸ τὸ ἄγρυπνον ἐνδιαφέρον τοῦ Μοναχοῦ Πολυχάρπου Κληματαίου. Ἐπῆσεν εἰς τὸν διαξαγόμενον Ἱερὸν Ἀγῶνα ὡς ὑφικάμινος δρῶς. Πολλάκις προπολεμικῶς εἰς σκληρὰς φάσεις τοῦ Ἱεροῦ Ἀγῶνος μιμούμενος τὸν Μέγαν Ἀντώνιον ἐξήρχετο τοῦ Ἀγίου Ὅρους συναγωνιζόμενος μετὰ τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος καὶ ἐπιστηρίζων αὐτοὺς εἰς τὸν ἀνένδοτον Ἱερὸν Ἀγῶνα ὑπὲρ τῶν πατρίων Παραδόσεων. Ἡτύχησε νὰ τῇ τοῦ ἀγωνιζομένου ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἀγίους Ἐπισκόπους μετ' Ἀποστολικὴν Χειροτονίαν καὶ Διαδοχὴν. Εἰς τὰς Καρυάς, ὅπου ἐζῆ ἦτο ὁ δὴγός καὶ πληροφορητὴς καὶ καθοδηγητὴς εἰς πάντα εὐσεβῆ Ὁρθόδοξον Χριστιανὸν καὶ προσκυνητὴν. Ἀνώτερος χρημάτων ὑπάρχων, τὸ μοναδικὸν του ἔργον ἦτο ἡ πρόοδος καὶ ὁμόνοια ἐν τῷ Ἱερῷ Ἀγῶνι.

Ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία του ἐφάλη ἐν τῷ παρεκκλησίῳ τοῦ Κελλίου ἡ Ἀγία Τριάς — Καρυῶν ὑπὸ τοῦ Πανοσιωτάτου Ἱερομονάχου Χριστοφόρου τῇ παρουσίᾳ ἀπάντων τῶν ἀστυνομικῶν Β. χωρ) καὶ Καρυῶν καὶ φίλων τοῦ μεταστάτος.

Ἀδελφε Ἀντώνιε Μοναχέ, τὸ ὄνομά σου θὰ γραφῇ ἀπὸ τώρα εἰς δύο δέλτους τὴν Αἰώνιον Ζωὴν καὶ

τὴν Ἱστορίαν τοῦ Ἱεροῦ Ἀγῶνος Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος ἐγράφη. Αἰώνια σου ἡ Μνήμη.

Δράμα, 9 Μαΐου 1966.

ΜΙΧΑΗΛ ΝΙΚ. ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΣ

Πρωτοπρεσβύτερος

ΠΑΝΗΓΥΡΕΙΣ

— Τὴν 11 Ἰουνίου ἑορτὴν τοῦ «Ἀξιὸν ἔστιν» πανηγυρίζει, ἡ ὁμόνοια τοῦ Ἱ. Μονὴ Βαρυμπόμπης δι' Ἀρχιερατικῆς ἀγρυπνίας.

Τὴν 20ην Ἰουνίου ἐ.ε. π. ἡ ἡμέραν Κυριακὴν ἑορτὴν τῆς Παναγίας Ὁδηγητρίας ἑορτάζει τὸ Σωματεῖον «Παναγία ἡ Ὁδηγήτρια καὶ θὰ πελεσθῇ Ἀρχιερατικὴ Λειτουργία εἰς τὸν ἱερὸν Ναὸν Ἀγίου Φιλίππου Πειραιῶς Καμίνια ὁδὸς Ἀνδριανοῦ 29.

— Τὴν 24 Ἰουνίου ἑορτὴν τῶν Γενεθλίων τοῦ Τιμ. Προδρόμου πανηγυρίζουν αἱ Ἱεραὶ Μοναὶ Λαυτρακίου καὶ Κουβαρά, δι' Ἀρχιερατικῆς λειτουργίας.

— Τὴν 29 Ἰουνίου ἑορτὴν τῶν Κορυφαίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου πανηγυρίζουν οἱ Ἱεροὶ Ναοὶ Ἀγ. Παύλου Πειραιῶς καὶ Ἀγ. Ἀποστόλων Δάφνης Ἀθηνῶν.

ΑΠΟΡΙΑ

Ἐκ τοῦ Ἡμερησίου Τύπου ἔγινε κατ' αὐτὰς γνωστός ὁ φονεὺς ἱερεὺς τοῦ πατρὸς τῶν ἐπὶ τέκνων, ὅστις ἔχει ἤδη καταδικασθῇ ἀπὸ τὴν κοινὴν ἑλληνικὴν γνώμην καὶ θὰ ὑποστῇ ὁσμέραι τὴν ἥν τῷ ἀρμόζει προβλεπομένην ὑπὸ τῶν Νόμων τῆς Πολιτείας καὶ τῆς Ἐκκλησίας ποινὴν.

Ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων ἐκφράζομεν τὴν ἀπορίαν, πῶς ὁ Ἑλληνικὸς Τύπος δὲν προσήψε τὴν «ρετιανίαν» τοῦ Παλαιοσημερολογίτου καὶ εἰς τὸν ἱερέα τούτον, καθότι ἐσχάτως πάντα τὰ κακῶς ἔχοντα καὶ πρακτόμενα ὑπὸ τῶν Κληρικῶν τῆς Κρατοῦσης Ἐκκλησίας ἀποδίδονται ὅλως ἀδίκως, ἀδικαιολογήτως καὶ ἀσυγγνώστως εἰς τοὺς κληρικούς τοῦ Παλαιοῦ Ἡμερολογίου.